

До спільної мети, щоденно демонструючи подвиг християнської любові

Для обговорення на черговому молитовному духовному ранку його учасникам було запропоновано тему «Життя християнина - подвиг віри». Актуальна сама по собі, вона стала ще більш хвилюючою через споріднення з темою героїки Революції Гідності, шосту річницю якої в ці дні широко відзначала вся Україна і про яку не забув світ.

Відкрив зібрання голова районної державної адміністрації Олег Піщанський, який наголосив на тому, що духовність, попри щоденні клопоти і турботи, повинна займати важливе місце в житті кожного християнина і спрямовувати його на благі справи. Чи ж не тому, коли над Україною нависла небезпека, на Майдані пліч - з-пліч стояли люди різних конфесій і віросповідань.

Після тривалої перерви в духовному ранку взяв участь ректор Рівненської духовної семінарії церкви Християн Віри Євангельської Олександр Третяк, який запевнив присутніх, що має за честь перебувати у їх товаристві і брати участь в обговоренні такої важливої теми. Майдан, - наголосив він, - особлива подія в історії України, завдяки якій ми маємо можливість збиратися на такі молитовні сніданки. Пан Олександр пригадав, як у рамках одного з благодійних проектів у складі християнської делегації він побував у державі Буркіна-Фасо. Під час цього візиту учасники ісламської терористичної операції «Іділ» взяли в облогу, готель, тому на всіх дорогах стояли блок - пости. Коли на одному з них учасників місії запитали: «Ви християни?», ніхто не знав, що буде з ними у разі ствердної відповіді. Я тоді зрозумів: носити ім'я християнина - уже подвиг. Українські реалії сьогодні теж ставлять людину на межу життя і смерті.

- Під час благодійної поїздки на схід України, - додав О. Третяк, - у Широкіному наша волонтерська група потрапила під масований обстріл. Ми сиділи в підвалі і всі разом молилися. Притискалися плечем до плеча, обнімалися, ніхто ні в кого не питав, якого він віросповідання.

З повідомлення модератора зібрання пастора Церкви Євангельських Християн-Баптистів Григорія Бортманського присутні дізналися, що 52 країни в світі досі переслідують християн. І найбільш жорстоко - в Північній Кореї. Там християнин залишається живим тільки до того часу, поки каральні органи держави не дізнаються про це.

На всіх присутніх неабияке враження справила історія про те, як припинилися бої гладіаторів у древньому Римі. Під час одного з них на арену вийшов чернець і став між бійцями зі словами: «Ви не можете вбивати себе, бо ви брати». Розлючений натовп розтерзав ченця, а імператор, вражений його християнським подвигом, заборонив гладіаторські бої.

Дискусія, подекуди навіть гостра, розгорілася після того, коли благочинний, настоятель Свято - Покровської парафії Православної Церкви України

Мирослав Синиця зазначив, що православні християни не сприймають відмови протестантів брати в руки зброю. Особливо в такій ситуації, яка склалася в Україні в наші дні, коли зовнішня агресія несе загрозу безпеці і цілісності державі. Хто ж має захищати її? Адже навіть Біблія повчає: нема більшої любові, як хто покладе душу за друзів своїх.

Г. Бортманський у своїй відповіді зосередив увагу присутніх на наявності у протестантизмі двох позицій: пацифістської і мілітаристської. Україна традиційно тяжіє до першої, а протестанти західного світу, насамперед США, не відмовляються брати до рук зброю. Переконливим прикладом є президент Буш, військовий льотчик у минулому.

Олександр Третяк твердо переконаний - деякі зрушення є вже й сьогодні, адже віруючі протестантських церков в Україні беруть активну участь у підтримці армії, займаються волонтерською діяльністю, забезпечуючи бійців не тільки продуктами, одягом, засобами гігієни, а й касками, бронежилетами.

Чимало доказів на підтримку пацифістської позиції, підкреслених цитатами зі Святого Письма, наводили служителі церков Християн Віри Євангельської, Євангельських Християн-Баптистів «Слово істини», Євангельських Християн - П'ятидесятників Анатолій Бойчук, Юрій Токар, Володимир Осійчук, Ярослав Боровець, які сходились на думці: коли б усі люди у світі були пацифістами, війна була б неможливою в принципі.

Громадський активіст, фундатор Народного Руху України в Кос-топільському районі Богдан Дідич, нагадав учасникам зібрання про великий подвиг знищених сталінським режимом служителів і вірних Української Греко-Католицької Церкви, наголосив на тому, що представники різних конфесій на Майдані стояли плечем до плеча, кожен годину після виконання Державного Гімну там правилася служба Божа.

Настоятель конфесій Різдва Пресвятої Богородиці ПЦУ митрофорний протоієрей Назарій Момотюк підкреслив, що найбільшою зброєю є Слово Господнє. Тому й військові капелани зброї не носять, тільки хрест, але вони повсякчас перебувають поруч з бійцями і благословляють їх на захист рідної землі, відсіч агресору.

Цю думку підтримали начальник відділу культури РДА Олександр Діхтяр, громадський активіст Микола Перев'язко. Голова РДА на закінчення теж наголосив: маємо об'єднатися задля держави, не у ворожнечі, а в любові й злагоді йти до спільної мети, щоденно демонструючи християнський подвиг любові.

Надія ЯРМОЛЮК